TOVERI

Lännen tuomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MÄKELÄ
SULO SYVÄNEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Ilmoitushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. .Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Eikö näitäkin sopisi pitää silmällä?

Nyt kun viranomaiset etsivät kaikkialla etsimästä päästyäänkin "valtakunnan vihollisen avustajia," ja koettavat kaikilla käytettävissään olevilla keinoilla selittää työväestön jokaisen liikkeen elinehtojensa parantamiseksi olevan saksalaisten avustamista, lienee paikallaan luoda katsaus niihin, jotka todella tekevät haittaa sodankäynnille.

Totta nimittäin on, että tässä maassa on aineksia, joiden toimenpiteet vaikuttavat hallituksen sodankäyntiä sangen vakavasti. Mutta hallitus ei ole pannut tikkua ristiin niiden toiminnan estämiseksi, eikä tutkiakseen kuinka paljon „saksalaista rahaa" on niiden käytettävänä.

Hallituksen omat tutkijat myöntävät, että esim. kupariteollisuudessa maksetuilla palkoilla ei voi nykyisten elintarvehintojen vallitessa tulla kunnollisesti toimeen, mutta silti sallitaan kuparitrustin kieltäytyä työläistensä kohtuullisista vaatimuksista ja nälkiinnyttää se sellaiseksi, että milloin se alkaa taas työhön, sen tuottokykyisyys on entisestään paljon alennut.

Kupariparoonit ovat hallituksen vihollisia ja estävät sodankäynnissä tarvittavien välineiden hankintaa.

Samaten on laita puutavarateollisuudessa. Sielläkin on hallituksen tutkijain taholta myönnetty palkkojen olevan elintarpeita vastaamattomien, ja elinsuhteitten äärimmäisen kurjien, mutta silti ei hallitus ole pakottanut puutavaraparooneja suostumaan työläisten vaatimuksiin, vaan päinvastoin koettaa etsiä kaikkia mahdollisia tekosyitä selittääkseen lakkolaisten olevan valtakunnan vihollisten palveluksessa.

Puutavaraparoonit ovat siis hallituksen vihollisia, ja niiden kimppuun olisi Rooseveltin, Slobodinin ja muiden mustasotnialaisjärjestöjen perustajien kiireimmän kaupalla yllytettävä laumansa, jotta ei hallituksen toimia edelleen häirittäisi.

Ja muilla teollisuusaloilla vallitsee samanlainen tilanne. Kaikialla koettavat kapitalistit riistää niin paljon kuin suinkin on mahdollista, mutta jos työväestö jossakin on pakotettu asettumaan sietämättömäksi käynyttä riistoa vastustamaan, niin silloin selitetään sen olevan epäuskollista ja valtakunnan vihollisen palveluksessa.

Joitakin aikoja sitte selitti presidentti Wilson, puhuessaan laivakapitalistien korottamista rahtihinnoista, että **"ne tekevät kaikkensa mitä korotetuilla rahtihinnoilla suinkin voidaan tehdä, saattaakseen Amerikan tässä sodassa häviölle,** koska hinnat merkitsevät nykyisin samaa kaikkialla, olipa se sitte hallitus taj yksityiset, jonka niitä pitää maksaa." Ja presidentti on aivan oikeassa selittäessään sillä tavalla, sillä todellakin laivakapitalistit, samoin kuin kaikki muutkin kapitalistit tekevät kaikkensa, saadakseen mahdollisimman suuret voitot sotatilanteen kustannuksella, ottamatta ollenkaan lukuun sitä, miten se vaikuttaa sodankäyntiin yleensä. Mutta mihin toimenpiteisiin on hallitus ryhtynyt näiden riistäjien ylettömän voitonhimon hillitsemiseksi? Ei mihinkään. Päinvastoin on esim. laivakapitalistien omaisuus vakuutettu täydellisesti. Laivat ovat vakuutetut ja samoin lasti, joten niillä ei ole mitään menetettävää, mutta silti kiskotaan entisestään sadoillakin prosentilla korotettuja kuletushintoja.

Ei ole ryhdytty mihinkään toimenpiteisiin, jotta saataisi selville, miten on käytetty se puolen miljoonan dollarin rahasto, jonka Washingtonin puutavarakapitalistit keräsivät lakkolaisten rintaman murtamiseksi, vaikka varmaan tiedetään että se tulee käytettäväksi hallituksen sotatoimien vastustamiseksi. Lakkolaiset näet olisivat olleet valmiit tukemaan hallitusta, jos vain heille olisi suostuttu maksamaan kohtuullinen palkka ja antamaan ihmisille sopivat elinehdot; vain ne samat ehdot, joilla hallituksen palveluksessa oleva työväestökin tekee työtä, nimittäin kahdeksan tunnin työpäivä, joka oli lakkolaisten perusvaatimuksena, ollen koko liike tunnettu etupäässä kahdeksan tunnin työpäiväliikkeen nimellä.

Kun tällainen tilanne saa edelleen esteettä jatkua ja viranomaiset koettvat haistella "kapinallisuuskäryä" työläisasuntojen nurkissa, niin tuntuupa siltä kuin jossain oltaisi hiukan puolueellisia näissä sisäisissä suhteissa. Ja se seikka olisi otettava huomioon silloin kun etsitään syitä työväestön tyytymättömyyteen ja sen keskuudessa ilmenevään hallitusvastaiseksi t u l k i t t u un mielialaan. Mitään hallitusvastaista mielialaa ei tämän maan työväestön, enempää amerikalaisen kuin siirtolaisväestönkään, keskuudessa ole olemassa, lukuunottamatta mahdollisesti joitakin yksityisiä. Vastustus kohdistuu vain etupäässä oman maan kapitalistiluokan harjottamaa hillitöntä sortoa ja riistoa vastaan. Sitä vastaan kun hallitus takaa suojan, niin sillä ei ole työväestön taholta mitään vastaanhankaamista odotettavissa.

Siihenkin siis sota johtaa

Portlandiin on kutsuttu koolle tulevan lokakuun 15 p:ksi länsivaltioiden tuberkuloosi konferenssi, jonka kokouskutsussa selitetään käyneen välttämättömäksi ryhtyä toimenpiteisiin sotatilanteen aiheuttaman keuhkotaudin levenemisen ehkäsemiseksi.

Siihenkin siis sotatilanne johtaa! Kansojen kiusauksena ollut valkonen rutto, jolla nimellä keuhkotauti yleisesti tunnetaan, on saanut sotatilanteesta oivallisen liittolaisen itselleen!

Ja miten muuten olisi voinutkaan olla. Sotatilanteen varjossa ovat työväen suojeluslait poljetut kaikki riistävän kapitalismin jalkoihin, joten työväestön on alistuttava melkein minkälaisiin oloihin tahansa, tai kärsittävä rangaistus, joka on suunniteltu "maan pettureille."

Sanoin kuvaamattomat kärsimykset vallihaudoissa synnyttävät keuhkotautia ja teollisuusolot samaten. Työväestöltä vaaditaan sotateollisuudessa enemmän työtä kuin missään muualla, ja ilman valituksia. Heikoilla voimilla varustetut nais- ja lapsityöläiset asetetaan ummehtuneisiin tehtaisiin ja terveydellisessä suhteessa mitä kyseenalaisimpiin teollisuuslaitoksiin, joista sotatilanteen varjossa on poistettu sekin vähäinen suoja mitä niissä ennen lienee ollut. Ja seurauksena on työväestön terveydellisen tilanteen kauhistuttava huononeminen.

Näkäpälkat tekevät kunnollisen ravinnon hankkimisen mahdottomaksi, joten työläisten ruumiillinen hyvinvointikin heikkenee ja sen tauteja vastustava voima vähenee samassa suhteessa. Keuhkotauti on luonnollinen seuraus kaikesta tästä. Mutta mitä voimme odottaa tulevalta konfrenssilta? Emme oikeastaan mitään muuta kuin minkä voi odottaa lääkäriltä, joka tuodaan kuolleen vuoteen viereen: se voi todistaa vallitsevan tilanteen todelliseksi, mutta ei tuskin mitään enempää. Se ei ole sitä ainesta, joka suosittaisi toimenpiteitä työläisten olojen parantamiseksi sotatoimenpiteenä. Se tehtävä jää työväenliikkeen omalle osalle. Ja valitettavasti siitäkin on vain osa jaksanut olla tehtävänsä tasalla; osa on antautunut toimenpiteisiin työväestön alistamiseksi, muka välttämättömänä sotatoimenpiteenä. Se on sitä osaa työväenliikkeestä, joka ei käy luokkataistelua vaan käsittää työväenliikkeen jonkinlaisena "kaikkien etuja ajavana kansallisena laitoksena."

Konferenssi saattaa jossakin määrässä suunnitella toimenpiteitä seurausten lieventämiseksi, mutta niiden syiden poistamiseksi, jotka keuhkotautia aiheuttavat, on se voimaton siksi että se ei tunnusta sitä epäkohtaa johta ne johtuvat.

Ne saksalaisten rahat ja täkäläiset lakot

Täkäläiset porvarilehdet kirjottavat mitä häikäilemättömämpiä sensatsioniuutisia yhden toisensa jälkeen, miten muka länsinen lakkolaisten seläntakana on saksalaisten rahoja ja miten koko lakko on saksalaisten hommaama, sekä miten ne muutamat yksityiset, jotka syystä tai toisesta laiminlöivät aikoinaan registeerautua asevelvollisuuskutsuntaan, ovat saksalaisten agentteja, jotka olisivat ripustettavat lähimpään lennätinpylvääseen mahdollisimman pian. Ne kiihottavat ajattelematonta ja vastuunalaisuudetonta joukkoa veritekoihin isänmaallisuuden nimessä sellaisten kirjotusten avulla kuin oli esim. joitakin päiviä sitte täkäläisissä porvarilehdissä julaistu Rooseveltin kirjottama ja useitten hänen hengenheimolaistensa allekirjoittama mitä roistomaisin ja ala-arvoisin kirjotus, jota vähänkään maineestaan ja säädyllisyydestä pitävä toimittaja ei koskaan päästäisi lehteen.

Ja kaikki tämä rinnan sen kanssa, että hallitusvirastoista on ilmotettu että "jatkuvat tutkimuksetkaan eivät ole millään tavalla voineet yhdistää näitä liikkeitä (lakkoliikkeitä) Saksan rahaan. Hallitus tuntee Saksan täkäläiset pääasialliset rahalähteet, eikä ole osottautunut todeksi, että niiden ja lännen ja länsi-etelän työlakkojen välillä olisi mitään yhteyttä."

Selvääkin selvempi siis on, että lakkolaisten takana ei ole missään tapauksessa Saksan rahaa, eikä saksalaisten toimintaa. Epäilemättä ajattelevat yllämainitunlaisten kiihotuskirjotusten laatijatkin samaten, tietävät asian todellisen laidankin, mutta päästäkseen tarkotustensa perille, koettavat saada kiihotetuksi sellaisia, joilla ei ole parempaa tietoa. Jos saadaan yleinen mielipide siihen vakaumukseen, että saksalaisten rahat ovat lakkolaisten takana, on mitä helpoin murtaa lakkorintama, sillä suuri osa kansasta ei sellaista salli, ja osassa lakkolaisiakin saattaa herätä epäilys asiansa oikeudellisuudesta, kuullessaan alituisesti puhuttavan toista kuin mitä omista ja liikkeensä tarkotuksista ajattelevat.

Yhtä narrimaisia ovat niiden pikkuvirkailijain toimenpiteet, jotka koettavat yhdistää saksalaisuuden vaikutukseen jokaisen kalaveneen liikkeisiin ja selittää jokaisen registeerauskiellon johtuneen Saksan avustamistarkotuksista. Todennäköisesti eivät he itsekään sellaista usko, mutta voidakseen osottaa ylemmilleen, miten virkaintoisia he oikeastaan ovat, antavat he kirjotusten aiheita niitä vailla oleville poroporvareille, joiden ostetut ja kaikkea itsekunnicitusta vailla olevat toimittajat ovat valmiit tarttumaan jokaiseen huhuun, olipa se kuinka järjetön hyvänsä.

Saksalaisten rahojen vaikutusvoimaa ei ole löydettävissä lakkolaisten takaa, ja registeerauksen laiminlyöntien laita on samanlainen, mutta sietäisi saada selville, mistä lähteistä vetävät palkkansa ne jotka kirjottelevat sensatsionijuttuja lakkolaisista. Niidenkään takana ei liene saksalaista rahaa, mutta kyllä tämän maan kapitalistien.

Kriitillinen tilanne Venäjällä

Venäjän vallankumous täyttää näinä päivinä kuusi kuukautta. Historiallisena ajanjaksona on se lyhyt aika, mutta tapausten kirjavuudessa ja monipuolisuudessa on se verrattavissa mailmanhistorian suurtapahtumiin ja vaiherikkaimpiin aikakausiin.

Epäilemättä on vallankumous nyt kriitillisessä vaiheessa. Sen lisäksi että porvaristo ja työväestö taistelevat välissään, ajavat eri porvaryhmät ja yksityiset vallantavottelijat omia vaatimuksiaan, kooten joukkoja niiden taakse. Täydellinen sisäinen kaaostilanne näyttää olevan seurauksena. Vallantavottelu Kerenskijn ja Korniloffin välillä on täydessä käynnissä, kummankin puhuessa "vallankumouksen pelastamisesta" — omille tarkotuksilleen ja edustamilleen eduille luonnollisesti.

Tämän maan porvarilehdistö on jo kauan aikaa puhunut "voimakkaan miehen" tarpeellisuudesta. Pitäisi olla joku sellainen yksilö joka astuisi vallan satulaan ja kykenisi alistamaan toiset alleen, varsinkin valtaa tavottelevan työväestön.

Mutta Venäjällä ei ole ainoastaan sisäinen asema sekava ja kumousliikkeelle vaarallinen, vaan samoin ulkonainenkin. Vihollinen lähenee pääkaupunkia nopein askelin, joten yhtenäinen toiminta olisi tarpeellista. Mutta sellaisesta ei ole toiveita. Venäjän porvaristo antautuu ennen tappiolle saksalaisten kanssa, kuin tekee myönnytyksiä oman maansa työväestölle. Pietarin edustalla uusiintuvat nykyisin samat tapaukset, jotka tapahtuivat Pariisin edustalla Sedanin tappelun jälkeisinä kuukausina. Venäläinen porvaristo vehkeilee ulkomaisen vihollisen kanssa samalla tavalla kuin Ranskan porvaristo vehkeili syksyllä 1870 ja talvella 1871, myyden maansa ja kunniansa, kunhan vain voi siten päästä oman maansa työväestöön käsiksi.

Ei ole Venäjän sotaväen ja työväestön syy, että saksalaiset niittävät voiton toisensa jälkeen. Uutisethan kertovat kaikesta värittelystä ja väärentelyistä huolimatta, että Venäjän joukot taistelevat innokkaasti, mutta niiden varustukset eivät ole kunnossa. Ainoa varustus mitä porvaristo on viimeaikoina suunnitellut, on kuolemanrangaistuksen käytäntöönottaminen. Mutta kuten näkyy, ei sillä ole mitään vaikutusta ulkopuoliseen viholliseen. Jos sotilasten ja työläisten neuvosto olisi saanut menetellä tahtonsa mukaan, oltaisi Venäjän sisäisten asiain järjestelyssä jo pitkällä. Maassa vallitsisi rauha, ja vieraatkin Venäjään kuuluvat kansallisuudet olisivat saaneet järjestää asiansa siten kuin ne olisivat halunneet, siis etujensa mukaan.

Mutta sellainen ei ole porvarien eduille sopivaa ja siksi jatketaan toivotonta sotaa edelleen. Kuulemme vielä kerrottavan, miten työväestö on syyllinen tappioihin, eikä kai siitä syyttelyjä puuttune nytkään. Puhutaanhan nytkin työväestön "mahdottomista vaatimuksista", joiden takia muka valtakunnan sisäisiä suhteita ei voida järjestää.

Mitä enemmän tappioita venäläinen armeija kärsii, sitä innokkaammin koettaa porvaristo ajaa syyn niistä työväestön ja sotilasten neuvoston niskoille, saadakseen yleisen mielipiteen siihen käsitykseen, että siinä se koko vika onkin, ja ennen pitkää näemme jonkun taantumuksen tukipylvään tekevän vallankaappausyrityksen, tarkotuksella palauttaa itsevaltius jälleen voimaan.

Vallankumousliike on vaarassa, ellei pian saada aikaan rauhaa ulkonaisen vihollisen kanssa. Mutta rauha ulkonaisen vihollisen kanssa asettaisi esteen porvariston imperialistisille pyrkimyksille ei ainoastaan Venäjällä, vaan muissakin maissa, ja siksi ei siihen suostuta, ennen kuin äärimmäinen pakko ajaa.

Venäjän porvaristo ajaa valtakunnan asiat sellaiseen umpikujaan, että niitä ei voida sieltä pelastaa muuten kuin suurilla uhrauksilla. Se tekee kansan tilanteen aivan sietämättömäksi. Jo nyt ahdistaa nälkä työväestöä kautta maan ja talven tullen tilanne pahenee vielä. Mutta oman kansan tilanne saa mennä minkälaiseksi tahansa, kunhan porvaristo vain näkee toiveita valloituspyrkimystensä onnistumisesta. Siinä sen ainoa päämäärä ja jokainen joka asettuu sen tielle, tuhotaan armotta, olipa se sitte yksityinen tai joukko. Siitä ovat mailman vallankumoukset esimerkkinä.

MAILMANKATSOMUKSIA

PREUSSIN HALLINTO.

Preussi, jonka asukasluku on noin kaksi-kolmasosaa Saksan keisarikunnan väkiluvusta, on totisesti kaikkea muuta kuin kansanvaltaisesti hallittu maa — vaikka se siinä suhteessa ei suinkaan ole mikään poikkeus, eipä edes poikkeus kaikista niinsanotuista tasavalloistakaan. Preussissa on vaalioikeus niin rajotettu kaikenlaisilla luokka- ja omaisuussuhteilla, että 15 prosenttia äänestäjistä hallitsee 2/3 äänivallasta. Vaalipiirit ovat samalla kannalla kuin ne olivat valtakuntaa perustettaessa. Niinpä on Berliinin kaupungin kolmella miljoonalla asukkaalla ainoastaan 6 edustajaa "valtiopäivillä," joka vastaa meidän edustajahuonetta. Valtiopäivien yläpuolella on "liittoneuvosto," jota valitsevat keisari ja preussilainen aatelisto. Valtioministerit eivät ole vastuunalaiset eduskunnalle, vaan yksin keisarille.

\- - -

OUTOJA OTUKSIA.

Sanomalehdet kertovat tosiasiana, että eräällä Hamiltonissa, Ont., asuvalla J. E. Smith nimisellä espanjalaisella on kaksi eriskummaista elukkaa, jotka lienevät ainoat laatuaan. Omistajan käsityksen mukaan ne ovat "merenneitoja," joita tietosanakirjoissa tosin sanotaan tarunomaisiksi ja ainoastaan mielikuvituksen luomiksi olioiksi. Elukoilla on pää jotakuinkin ihmispään kaltainen, mutta muu ruumis aivan kuin kalalla. Toinen on toista paljoa isompi ja luullaan sitä toisen emoksi sekä otaksutaan sen olevan 300 vuotta vanhan. Molemmilla on hienot hiukset kuin ihmisillä, pienet viikset ja hiukan partaa leuassa. Pää liittyy ihmisentapaiseen kaulaan, joka sitte laajenee kalaruumiiksi. Kädet ovat muuten kuin apinoilla, paitsi että sormien välissä on uimaräpylät. Nämä elukat kerrotaan tavatun eräästä Arabian merellä haaksirikkoutuneesta laivahylystä. Lehtien kertomuksista ei käy varmasti selville, ovatko nuo otukset nyt elossa vai säilytetäänkö niitä täytettyinä.

Milt'ei kaikkien kansojen keskuudessa tavattavain merenneito-tarujen pohjana saattaa varsin hyvin olla joku harvinainen, nykyään melkein sukupuuttoon hävinnyt vesielukka, ehkä joku delfiinilaji. Sellaisia ihmisenkaltaisia vesielukoita väitetään saadun merestä monta kertaa. Niinpä kertoo vanhan ajan kirjailija Theophylactus varmana asiana, että niitä oli hänen aikanaan tavattavissa Niilin virrassa. Bangorissa, Belfast järven rannalla Irlannissa, kerrotaan kuudennella vuosisadalla meidän ajanlaskuamme saadun pyydystetyksi vedenneito, joka kastettiin kristinuskoon ja jonka nimi "Murgen" löytyy pyhimysnimien joukossa vanhoissa kalentereissa. — Ellei tuo Hamiltonista tuleva uutinen ole vain mätäkuujuttu, olisi varsin mielenkiintoista saada tarkempia tietoja noiden elukkain rakenteesta, koosta y. m. seikoista.

\- - -

JOHANNES LÄHESTYMÄSSÄ KATUMUSPENKKIÄ.

Äskeinen toverimme, John Spargo, joka erosi puolueesta sen sotavastaisen kannan takia, ei näytä saavan pahaistakaan rauhaa imperialistiemme leirissäkään, johon jingoistinen sanomalehdistömme hänet riemumarssissa saatteli. Kun äskeiset hyökkäykset kokoontumisvapautta vastaan pantiin toimeen ja Kansanneuvostoa ajettiin kaupungista kaupunkiin ja siten osoitettiin että täällä ei enää siedetä sellaista kuin ajatuksen vapaata julkilausumisoikeutta, suuttui Spargo seuralaisilleen ja kirjotti nuhdekirjeen eräälle newyorkilaiselle National Security liiton jäsenelle, jossa moitiskelee sitä, että täällä ahdistellaan kokoontumisvapautta. Tuntuupa melkein siltä kuin Jani olisi huomaamassa, että sosialistipuolue taisi sittekin olla oikeassa selittäessään että kansanvaltaisuus ei voita mitään sillä, jos Amerika preussilaistutetaan.

Spargon kirjelmä kuuluu:

"Mr. C. Stanwood Menken, National Security League, 31 Pine St., New York City:

"Onko teidän ja liittolaistenne todellisena tarkotuksena Kansanneuvoston tukeminen ja onko niiden kymmenientuhansien rehellisten radikaalien, jotka lojaalisesti kannattavat kansallista asiaamme ja vastustavat Kansanneuvostoa, salaisena pyrkimyksenä siveellisen ja aineellisen kannatuksen hankkiminen juuri tuolle Kansanneuvostolle?

"Minä tiedän että lukuisat muut samoin kuin minäkin, jotka ovat uskollisesti tukeneet kansaamme sen nykyisessä kriisissä ja kiihkeästi taistelleet Kansanneuvostoa vastaan, ovat olleet pakotettuja vakavasti harkitsemaan, eikö velvollisuutensa pakota heitä nykyisin asettumaan taisteluun niiden kansanvaltaisten oikeuksien puolesta, joita loukataan kieltämällä oikeus kokoontua keskustelemaan päivän tärkeistä kysymyksistä. Me olemme nähneet tässä sodassa taistelun kansanvaltaisuuden ja itsevaltiuden välillä, ja taataksemme kansanvaltaisuuden voiton, olemme halukkaat tarvittaviin uhrauksiin. Luvatessamme palveluksemme kansallemme, on meidän pääasiallisena tarkotuksenamme ollut kansanvallan asian palveleminen. Senpävuoksi emme me voikaan johdonmukaisesti ja vilpittömästi jäädä välipitämättömiksi kansanvaltaisuuden eduille omassa maassamme. Meidän ei voida odottaa uhraavan kansanvaltaisuuden hyväksi vieraissa maissa ja äänettöminä katselevan, kun kansanvaltaisuuden viholliset jäytävät vapaitten ja kansanvaltaisten laitostemme perusteita täällä.

"Minun mielestäni on se enemmän kuin kansallinen häpeä, että piti olla olemassa järjestelmällinen pyrkimys Kansanneuvoston kokoontumisen estämiseksi. Minä sanon suoraan, että jos sellaista jatkuu edelleen, tunnen itseni pakotetuksi jättämään nykyisen toimintani ja avustamaan kaikella voimallani Kansanneuvoston jäseniä niiden oikeuksien saavuttamiseksi, jotka heiltä Hohenzollernien itsevaltaisten menettelytapojen matkijat nyt laittomasti kieltävät. Jos te liittolaisinenne halusitte vähentää presidentti Wilsonin Saksan kansalle osottaman vetoomuksen suuremmoisuutta, siten antaen ilon aihetta keisarille, ette te minun käsittääkseni olisi voineet valita tehokkaampaa menetelmää. Mitä tukea saavat Saksan itsevaltiutta vastaan taistelevat joukot, kun ne Amerikan puoleen kääntyen näkevät täällä vallitsevan samanlaisen itsevaltaisuuden kuin omassa maassaankin? Miten voisivatkaan Saksan virkavaltiaat toivoa parempaa oikeutusta kansalaisvapauksien rajottelulle, kuin teidän antamanne esimerkki heille tarjoaa?

"Se olisi ollut mestarillinen menetelmä ja tehokas isku Kansanneuvostolle, jos te olisitte salaliittoutumisenne sijaan käyttäneet koko järjestönne voiman taataksenne sille kokoontumismahdollisuuden. Jos te olisitte koko järjestönne voimalla koettaneet vaikuttaa minneapolilaisiin ja Minnesotan kuvernöörin, kehottaen heitä sallimaan kokouksen pidon ja takaamaan tarpeellisen suojeluksen sen puhujille, olisi siltä riistetty voimakkain vetoamismahdollisuus Amerikan kansaan. Olisi ollut varsin helppoa panna toimeen vastakokouksia ja osottaa koko sen agitatsionin onttous. Kieltämällä puhevapauden sellaisissa kysymyksissä, kiihotatte te vain niitä, joita te sorratte, ja, mikä vieläkin pahempi, pakotatte sen agitatsionin, jota voidaan tehokkaasti vastustaa vain avoimesti, maanalaiseksi ja salaiseksi, jossa sitä vastaan ei voida taistella. Minä tiedän tässä maassa olevan kymmeniätuhansia miehiä ja naisia, jotka kaikkien muiden pyrkimyksiensä edellä haluavat kaikella tavalla palvella maataan tällä vakavalla hetkellä, mutta jotka nyt ovat vasten tahtoaankin pakotetut huomaamaan ensimäiseksi velvollisuudekseen asettua taistelemaan kansanvaltaisuuden puolesta täällä kotona. Minä olen avoimesti pakotettu sanomaan teille rehellisen ja puolueettoman mielipiteeni olevan, että te tällä harvinaisen typerällä sortotoimenpiteellänne varmistatte rauhanaatteen ajajain vaikutusvaltaa työläisainesten keskuudessa enemmän kuin kaikki Kansanneuvoston puhujat. Jos sen olisi sallittu pitää kokouksensa Minneapolisissa, kuten se oli suunnitellut, olisi siihen voitu täydellisesti ja tehokkaasti vastata American Alliance for Labor and Democracy-liiton toimeenpanemalla kokouksella. Nyt ei ole väliä, miten tehokkaat viimemainitun liiton julistukset ovat, niiden vaikutusta haittaa paljon se, että kansajoukot tietävät toisen puolen estetyn saamasta ääntään kuuluville.

"Minä pyydän teitä, Mr. Menken, älkää pelatko keisarin käsiin ja pakottako kansalaisia, joiden mieli on kanssamme ja kansallisen asiamme mukana, liittymään Kansanneuvoston kannattajiksi. Uskokaa minua, teidän

"JOHN SPARGO."

Sangen surullinen juttu, mutta siten käy aina, kun antautuu peliin, jota ei ollenkaan tunne. Ja siten kävi Spargolle. Kyllä Menkenit tietävät tarkotuksensa ja tuntevat "kansanvaltaisuutensa," mutta Spargolla ei siitä ole aavistustakaan. Hän puuhaa jonkinlaisen "kaikkia tyydyttävän" kansanvaltaisuuden eteen, ja toiset luokkavaltansa tukemiseksi. Siitä johtuu erilaisuus menettelytavoissa.

On hiukan surullista, että Spargon uudet tuttavat osottautuivat lievimmin sanoen hävyttömiksi. Enemmän vieraanvaraisuutta sitä sentään olisi odottanut heiltäkin, mutta se peli, se peli, se pakottaa pysymään säännöissä.

\- - -

"Saksa on nyt täynnä kuihtuneita, puolinälkäisiä, puolialastomia ihmisiä. Siinä maassa kuolema on jääkylmällä sormellaan koukassut joka kotia. Joka kylässä on raajarikkoja ja soaistuja miehiä. Siinä syy, miksi Saksa rauhaa haluaa," kirjottaa eräs kapitalistilehti.

Niin on asia. Siitäpä syystä myös Ranska ja Puola, Italia ja Itävalta, Venäjä ja Turkki, Suomi ja Canada haluavat rauhaa. Niitäkin on kuolema hyisellä sormellaan koukassut. Ja se sormi on jo ojossa meitäkin kohti.

\- - -

SYYTÖNPÄ TIETENKIN!

Elihu Root, tunnettu taantumuksen tukipylväs ja kansanvaltaisuuden vannoutunut vihollinen, on suuttuneena selittänyt huhujen siitä, että hän muka olisi kannattanut äänioikeuden antamista naisille, olevan kaikkea perää vailla.

Kukapa toki olisi ajatellutkaan, että Root olisi koskaan kunnioittanut niin paljon äitiään, että soisi hänelle äänioikeuden. Eihän toki!

Järjestömme asioita

S. S JÄRJESTÖN LUENNOITSIJAN, SANNA KANNASTON MATKAOHJELMA ARIZONASSA

Bisbee, syysk. 21, 22, 23 ja 24 p.
Miami, syysk. 26, 27, 28, 29 ja 30 p.

Sen jälkeen tulee toveritar Kannasto puhumaan Utahin s. s. osastoissa vastedes tarkemmin ilmotettavana aikana.

Toverillisesti,
Antti Mäki, piirisihteeri.

S. S. OSASTOILLE:

Aberdeenin s. s. o. pyytää tämän kautta huomauttaa että niiden kirjamyyjäisten voittoja ei ole vielä voitu lähettää koska täällä G. Harborissa myytäväksi aiotut liput ovat lakon takia jääneet myymättä sekä koska kaikista uloslähetetyistäkään lipuista ei ole vielä saapunut tilitystä. Pikapuoleen kuitenkin toivotaan saatavan asiat kuntoon ja voitot lähetetyksi niille joille ne kuuluvat.

Toveruudella,
Aberdenin, Wash., S. S. O.

S. S .OSASTOILLE, LÄNSIPIIRISSÄ

Syyskuun 12 p:nä saapui länsipiirin piirivirastoon seuraava yleisäänestys ehdotus:

"W. Berkeleyn s. s. osasto kokouksessaan t. k. 6 p:nä teki yleisäänestysehdotuksen länsipiirissä, että **agitaattorikurssit** peruutettaisiin koska ne, asiain näinollen, tulisivat liika kalliiksi.

"Osaston puolesta, T. Kankkonen."
(Leima.)

Länsipiirin yleisäänestys, "C"

Ylläolevan esityksen johdosta alistaa Länsipiirin piirikomitea piirimme jäsenistön kesken yleisäänestykseellä ratkaistavaksi, josko piirissämme, ensi marrask. 4 p:nä alettavat agitaattorikurssit peruutetaan.

Peruutetaan .....

Ei peruuteta .....

Osasto .....

Valtio .....

Allekirjoitus .....

Jokainen jäsen voi äänestää joko kurssien pitämisen puolesta, tai niitä vastaan. Osastojen virkailijain on merkittävä sekä myöten että vastaan annetut äänet tähän lippuun ja palautettava lippu piirivirastoon lokakuun 15 päivään mennessä, 1917.

Toverillisesti, Länsipiirikomitea,
Kautta, A. Mäki, sihteeri.